

kiszakadás

kiszakadás

„Az idő korántsem olyan, amilyennek látszik. Nemcsak egy irányban halad, hanem egyszerre létezik benne a jövő a múlttal.”

Albert Einstein

Fehérvári Tekla
Karlovecz Ádám

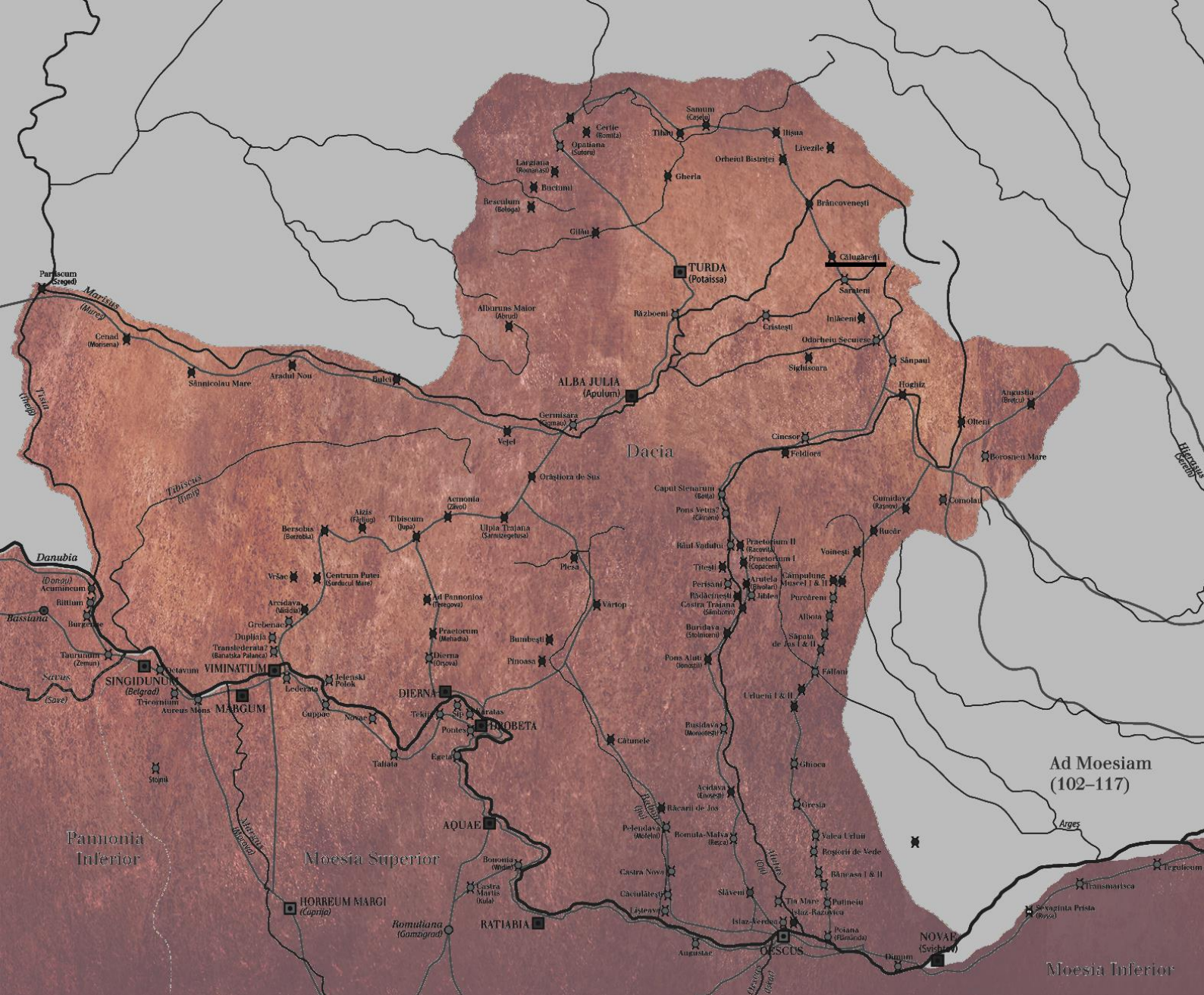
Gaul Cicelle DLA

TDK 2014

Az európai civilizáció kialakulásának egyik alapja az ókori Római Birodalom. Ennek a korszaknak településfejlődési szempontból a legjelentősebb hagyatéka a római limes, mely egész Európát átszeli.

A határvonal feltárása és bemutatása különös kulturális és történeti jelentőséggel bír, ebbe kíván becsatlakozni az egykori Dacia határában található Mikháza.

A kis erdélyi falu mellett egykor római erőd, hozzátartozó település és fürdő volt. A dombokban bővelkedő vidék adta lehetőségek biztosítják, hogy egy kilátó telepítésével a romok beláthatóak legyenek, így azok összefüggéseiben értelmet nyerjenek.

Pinohuacho
observation deck

Rodrigo Sheward

Niauc Cave

Massimiliano
Fuksas

Las Cruces
Lookout Point

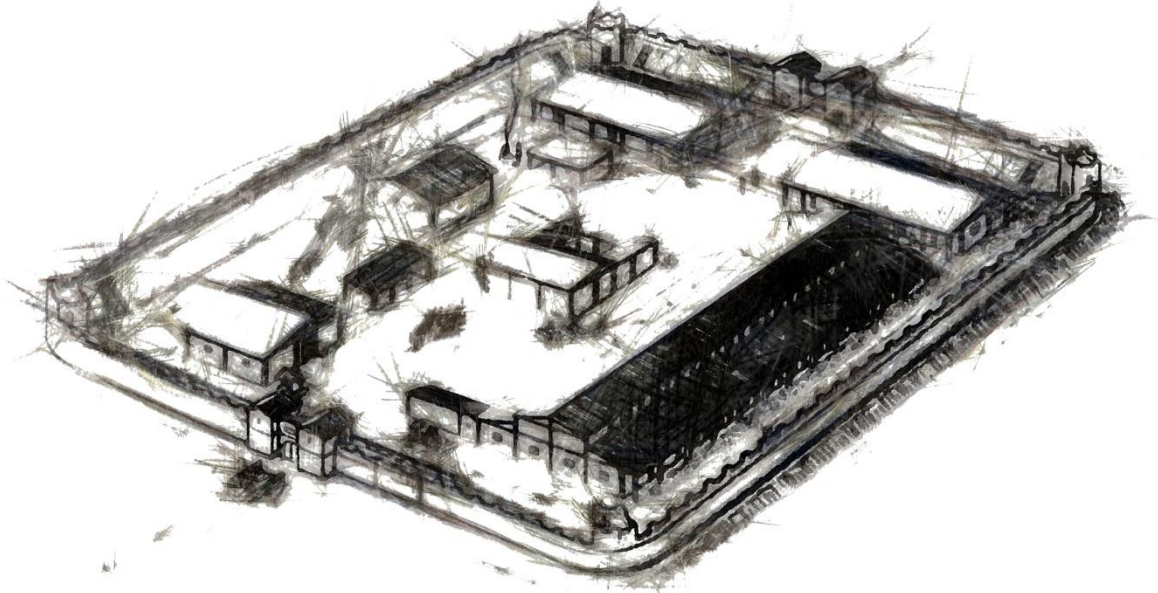
ELEMENTAL

Castelgrande

Aurelio Galfetti

castrum

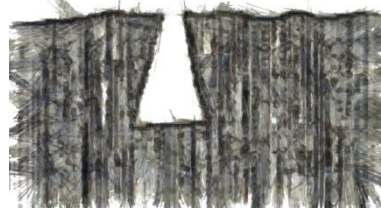

A mikházai erőd követte a Római Birodalom többi castrum-jainak tervrajzát. Közel négyzetes alaprajzú volt, mindegyik oldalon egy-egy kapuval, a tábort sánc és árok vette körül, a kapuk is védelemre voltak berendezve. Az erődöt osztotta az észak-dél irányú cardo és a kelet-nyugat irányú decumanus, melynek tengelyeit a kilátónk telepítésekor is felhasználtuk. A dombról belátható még az erődhöz tartozó vicus (település) és a fürdő romjai is.

koncepció

A feladat egy kilátó tervezése volt, ami a római castrum és a hozzá tartozó település romjait kívánja bemutatni. A kilátó elsődleges funkciója, hogy összefüggéseiben megmutassa, és ezzel érthetővé tegye a romok kapcsolatát.

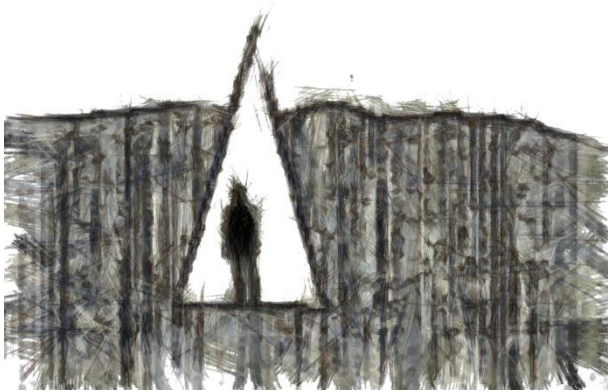
A castrumot
körülvevő sáncból,
árokból indultunk ki.

kialakítás

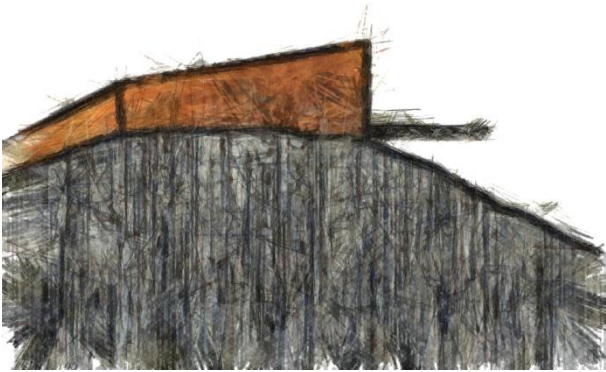
A sánc falai a talajtól kezdve fokozatosan fölének magasodnak, megidézve ezzel a romai katonai erőd nyomasztó hangulatát.

Miközben a látogató a sáncban halad, lehetősége van kiszakadni addigi közegéből és belső világában elmélyedni.

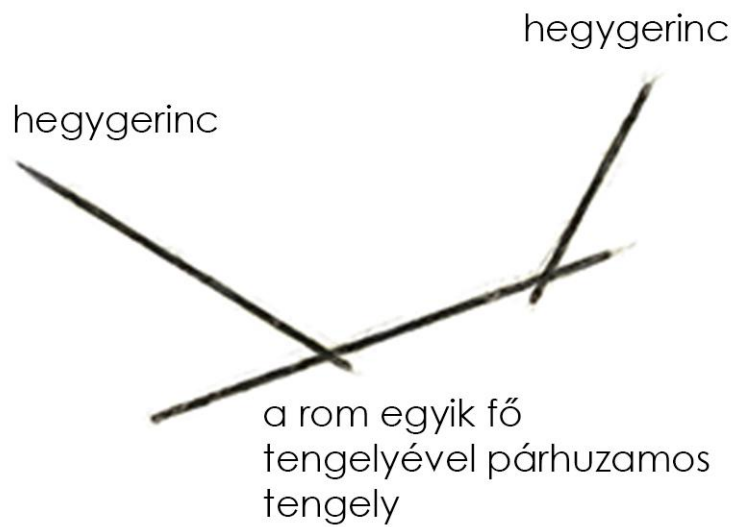
A fejünk fölött húzódó nyíláson keresztül beáradó fény vezet minket a sáncban.

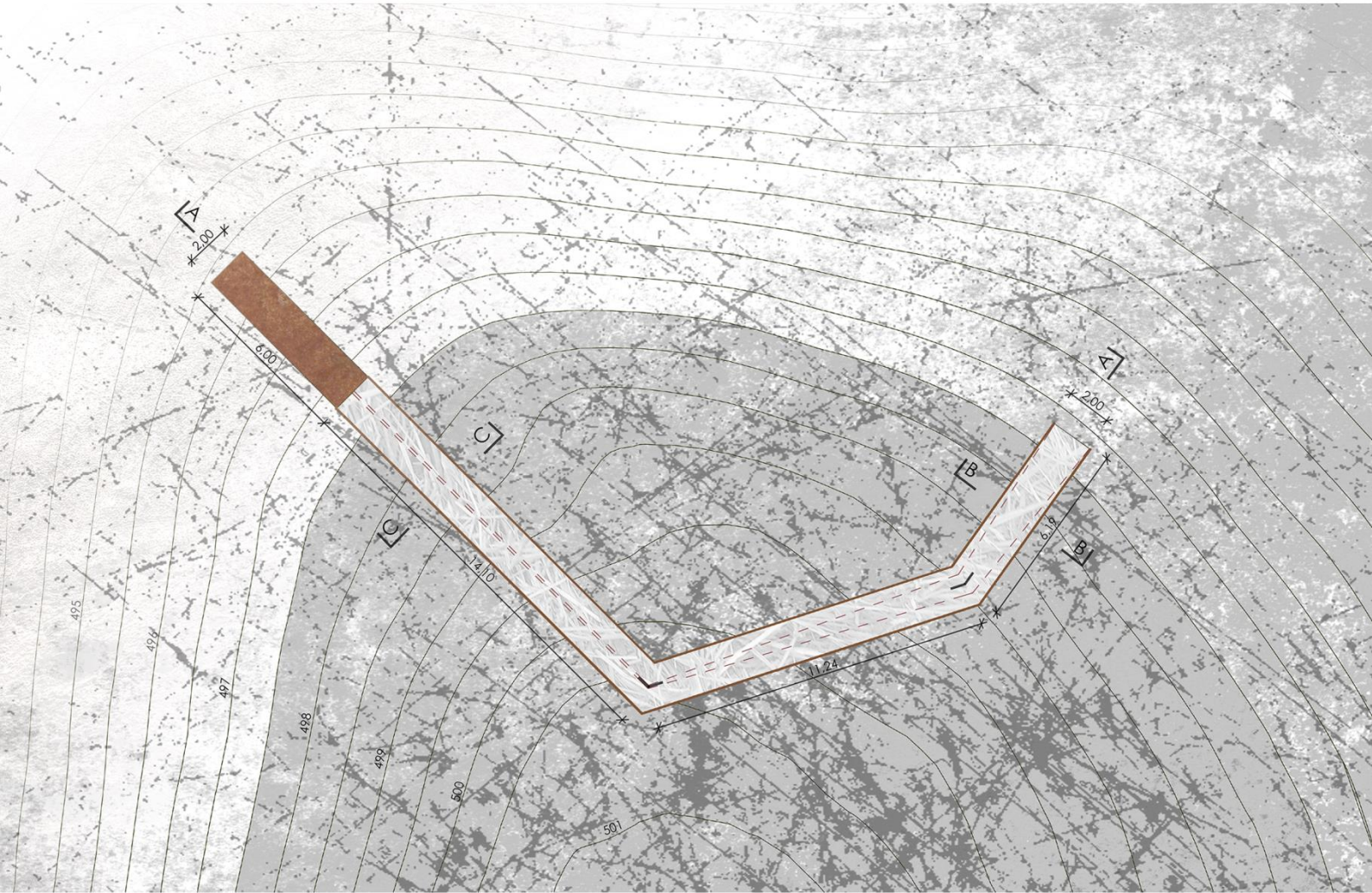

A sánc utolsó szakaszában a fény erősödése sejteti, hogy kijutunk egy olyan részre, ami újra engedi látni a világot egy másik, teljesen új perspektívából.

szerkesztés

A kilátó bejárata a jobb oldali hegygerinc felől közelíthető meg, a sánc tengelye kezdetben ezzel párhuzamos, a következő szakasz a decumanussal párhuzamos, a kivezető rész pedig a bal oldali hegygerinccel.

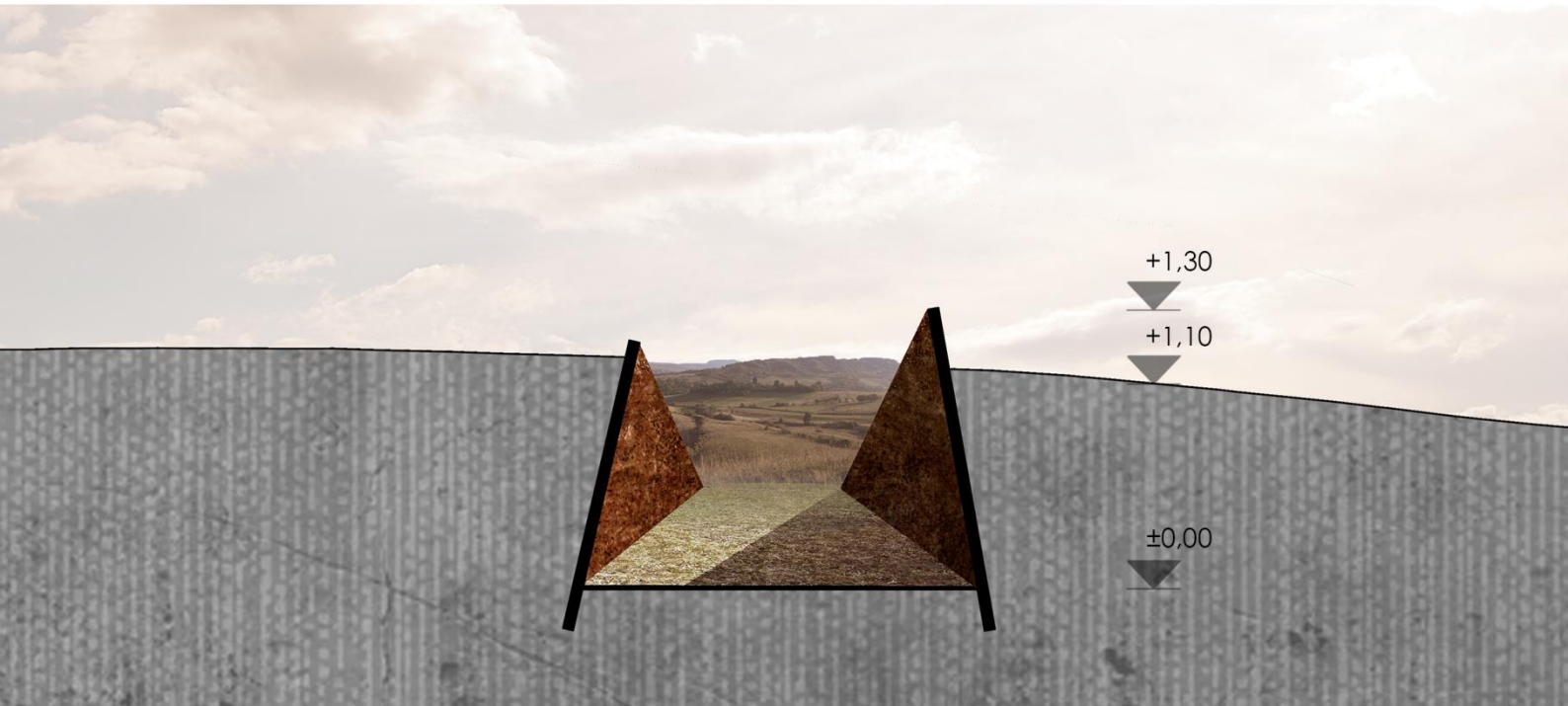

A-A metszet

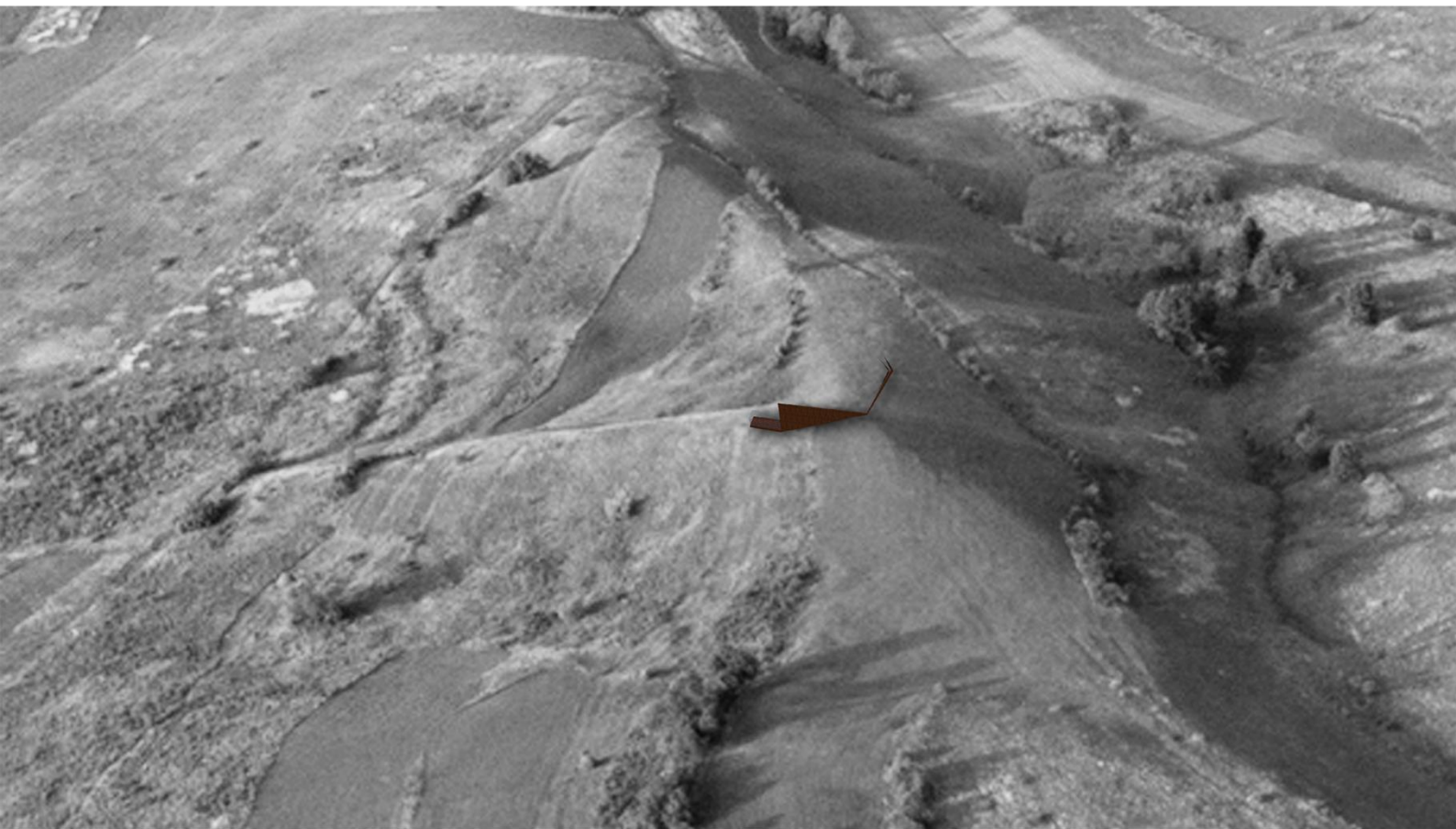

B-B metszet

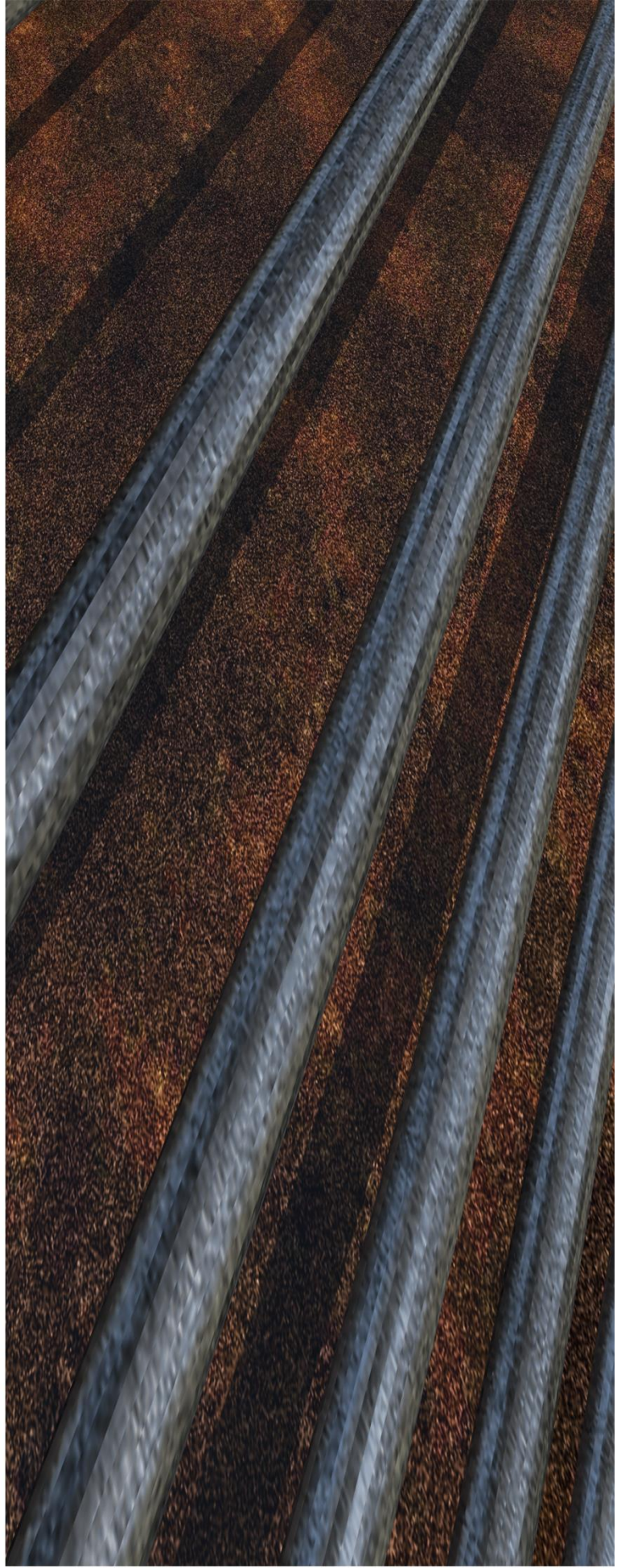
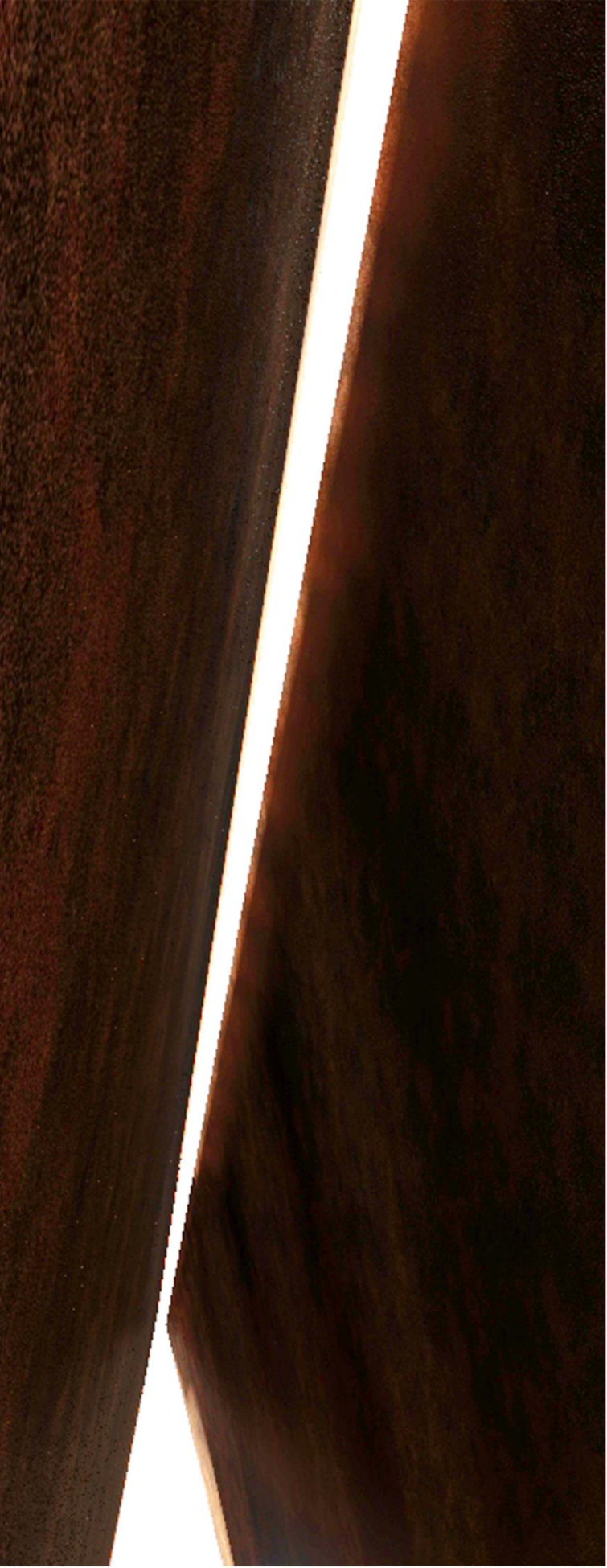

C-C metszet

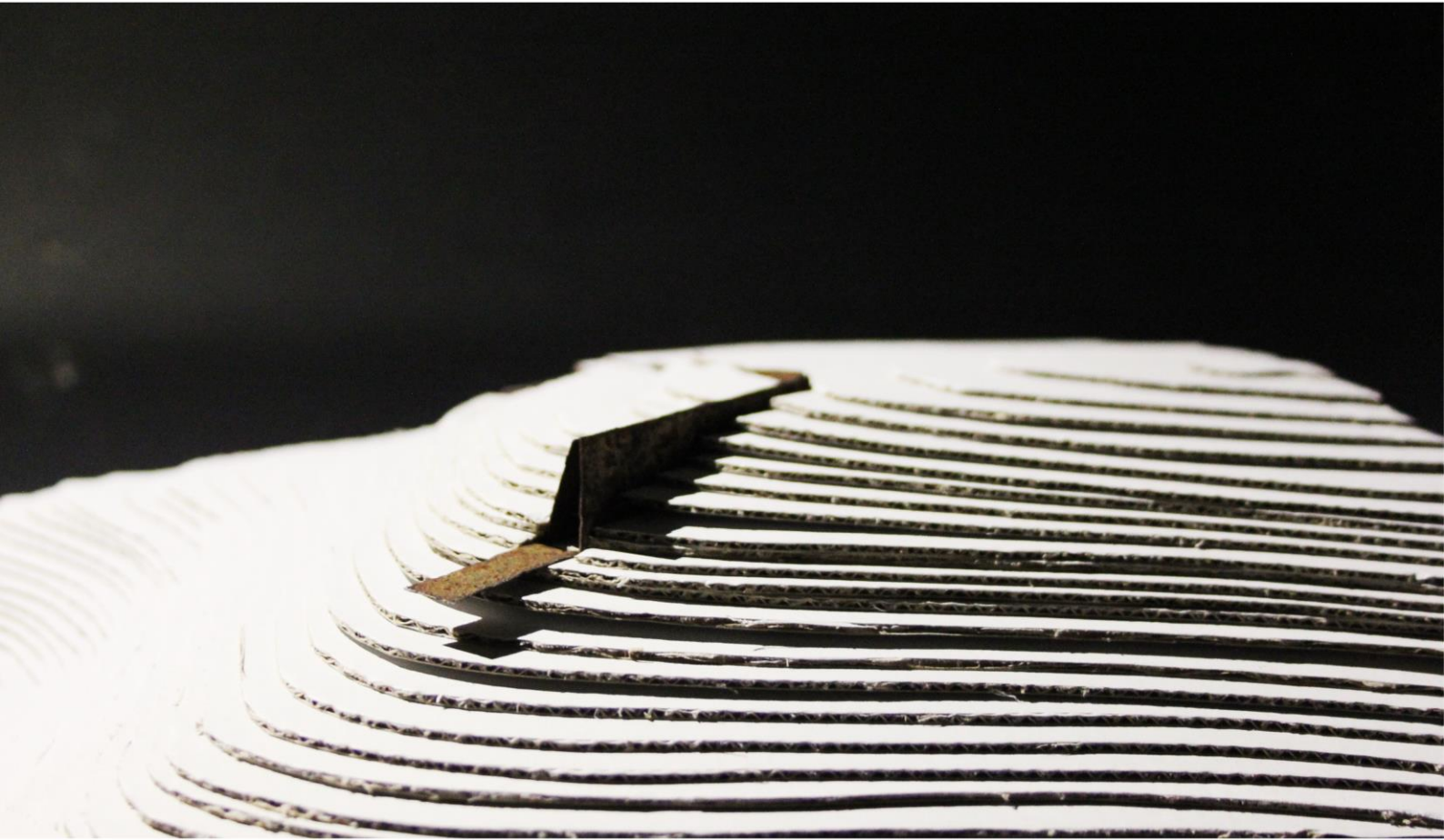
Műleírás

Feladatunk egy kilátó tervezése volt az apró erdélyi falu, Mikháza mellé, melyről rálátás nyílik az egykori római limes egy erődjének romjaira. A dombos-vidéki adta lehetőségek már kezdetektől meghatározták építészeti koncepciókat: nem egy épülettömeget kívántunk létrehozni, hanem sokkal inkább egy jelet, mely felkelti a figyelmet, kijelöli a látnivalókat és hangulatával egy másik világba vezet át.

A kilátó helyszíne nem közvetlenül a romok mellett található, hanem pár száz méterre délre és mintegy 40 méterrel magasabban, egy domb tetején. A kilátó fő funkciója, hogy rálátást biztosítson a romokra, ezáltal azok összefüggéseiben nyerjenek értelmet. Úgy gondoltuk, hogy a dombtető és a romok közötti szintmagasság már így is elegendő, így klasszikus értelemben vett kilátó „toronyra” itt nincs szükség.

Tervünkben a kilátót egyfajta folyamatként próbáltuk meghatározni, mely már akkor elkezdődik, amikor a látogató messziről megpillantja az érdekes formát a domb tetején, és kíváncsiságát felkeltve arra az elhatározásra jut, közelebről is megtekinti. A kilátó bejáratához érkező, szembesül vele, hogy egy olyan szűkös járatba kell bemennie, ahol éppen elfér két ember egymás mellett. Ha a látogató már idáig megtette az utat, akkor nem fog visszafordulni, besétál hát a járatba. Belép a falak közé, és érzi, ahogy a domb egyre inkább eltűnik körülötte, a falak csak nőnek, nehezednek, szinte összezárnak a feje fölött. A biztonságérzet teljes elvesztésének lehetősége nem áll fenn, hiszen egy vékony fénycsík mindvégig megmarad iránymutatónak. Mikor a nyomás már kellőképpen átjárta, megjelenik előtte a kijárat, egy fényes háromszög, ami az egyértelmű megkönnyebbülést jelenti. Kilép a falak közül és megpillantja a gyönyörű panorámát, ami most gyönyörűbbnek hat, mint korábban bármikor.

Úgy gondoljuk, hogy a kilátó egyfajta szellemi utazásra készíteti a látogatót, aki így a lehető legközelebb kerül a római elmékhez és a tájhoz. A 32 méteres útszakaszt bejárva kiszakad korábbi világából, maga mögött hagyva korábbi gondolatait, problémáit. A kilátóterazon már csak a romok számítanak és a panoráma.

TDK 2014

Identitás és kultúra

Kiszakadás

Fehérvári Tekla

Karlovecz Ádám

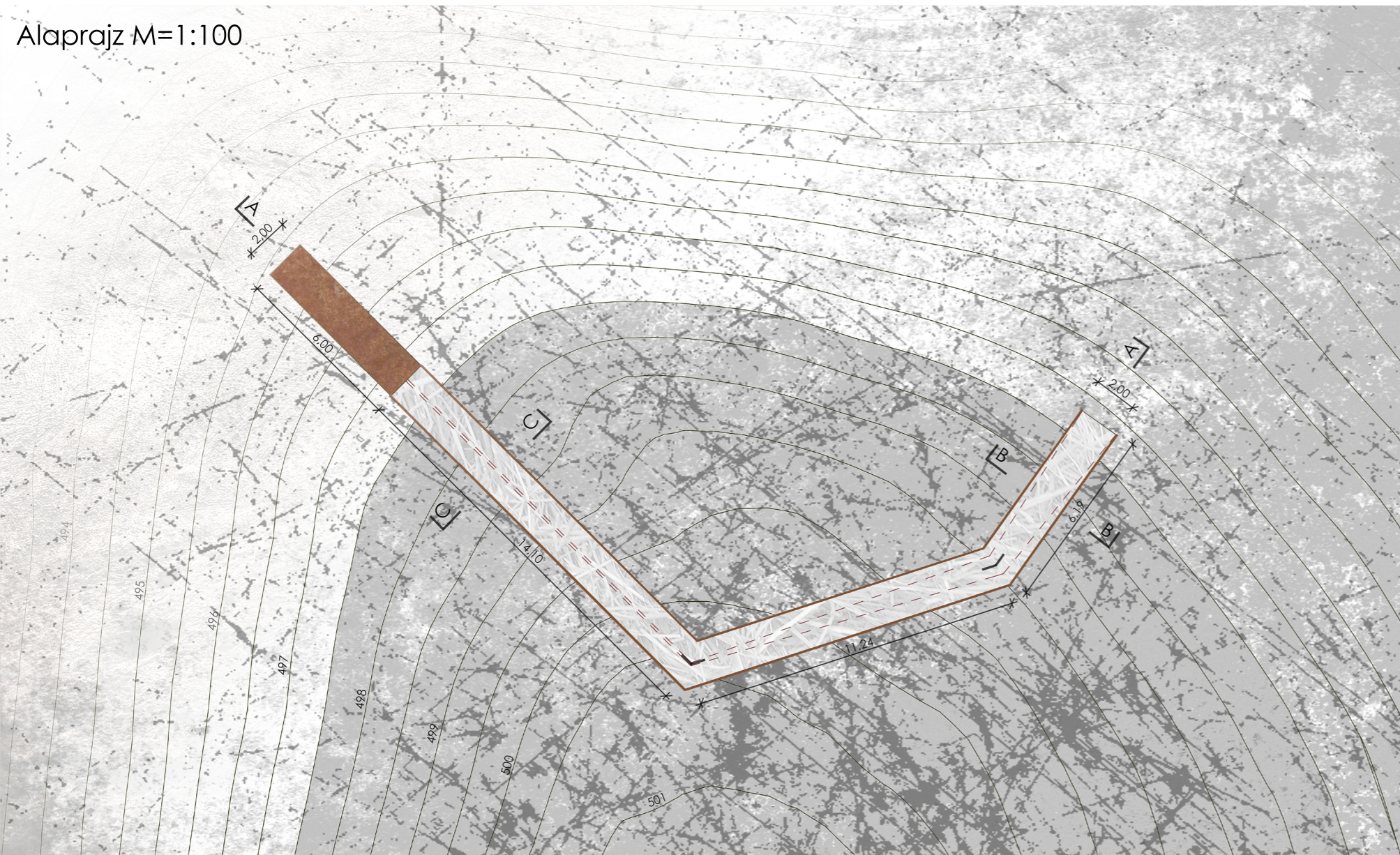
Konz.: Gaul Cicelle DLA

„Az idő korántsem olyan, amilyenek látszik. Nemcsak egy irányban halad, hanem egyszerre létezik benne a jövő a múlttal.”

Albert Einstein

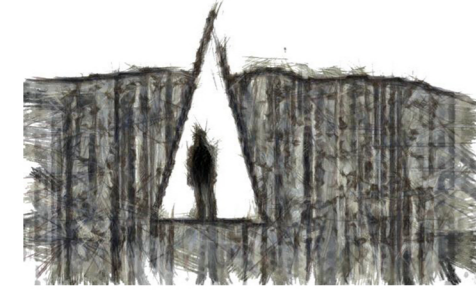
Alaprajz M=1:100

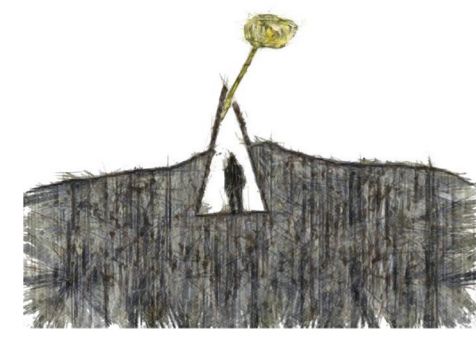
Feladatunk egy kilátó tervezése volt az apró erdélyi falu, Mihháza mellé, melyről rálátás nyílik az egykori római limes egy erődjének romjaira. A dombes-dombos vidék adta lehetőségek már kezdetektől meghatározták építészeti koncepciónkát: nem egy épülettömeget kívántunk létrehozni, hanem sokkal inkább egy jelet, mely felkelti a figyelmet, kijelöl a látóvonalakat és hangulatával egy másik világba vezet át. A kilátó helyszíne nem közvetlenül a romok mellett található, hanem pár száz méterre délre és mintegy 40 méterrel magasabban, egy domb tetején. A kilátó fő funkciója, hogy rálátást biztosítson a romokra, ezáltal azok összefüggéseiben nyerjenek értelmet. Úgy gondoltuk, hogy a dombtető és a romok közötti szintmagasság már így is elegendő, így klasszikus értelemben vett kilátó „toronyra” itt nincs szükség. Tervünkben a kilátót egyfajta folyamatként próbáltuk meghatározni, mely már akkor elkezdődik, amikor a látogató messziről megpillantja az érdekes formát a domb tetején, és kíváncsiságát felkeltve arra az elhatározásra jut, közelebből is megtekintni. A kilátó bejáratához érkezve, szembesül vele, hogy egy olyan szűkös járatba kell bemennie, ahol éppen elfér két ember egymás mellett. Ha a látogató már ideig megtette az utat, akkor nem fog visszafordulni, besétál hát a járatba. Belép a falak közé, és érzi, ahogy a domb egyre inkább eltűnik körülötte, a falak csak nőnek, nehezednek, szinte összezárnak a feje fölött. A biztonságérzet teljes elvesztésének lehetősége nem áll fenn, hiszen egy vékony fénycsík mindvégig megmarad iránymutatónak. Mikor a nyomás már kellőképpen átjárta, megjelenik előtte a kijárat, egy fényes háromszög, ami az egyértelmű megkönnyebbülést jelenti. Kilép a falak közül és megpillantja a gyönyörű panorámát, ami most gyönyörűbbnek hat, mint korábban bármikor. Úgy gondoljuk, hogy a kilátó egyfajta szellemi utazásra készíteti a látogatót, aki így a lehető legközelebb kerül a római elméhez és a tájhoz. A 32 méteres útszakaszt bejárva kiszakad korábbi világából, maga mögött hagyva korábbi gondolatait, problémáit. A kilátóterazon már csak a romok számítanak és a panoráma.

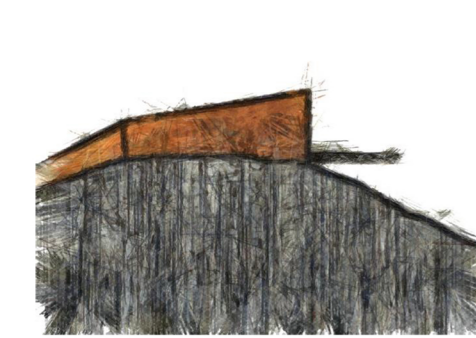
A sánc falai a talajtól kezdve fokozatosan fölénk magasodnak, megidézve ezzel a római katonai erőd nyomasztó hangulatát.

Miközben a látogató a sáncban halad, lehetősége van kiszakadni addigi közegéből, és belső világában elmélyedni.

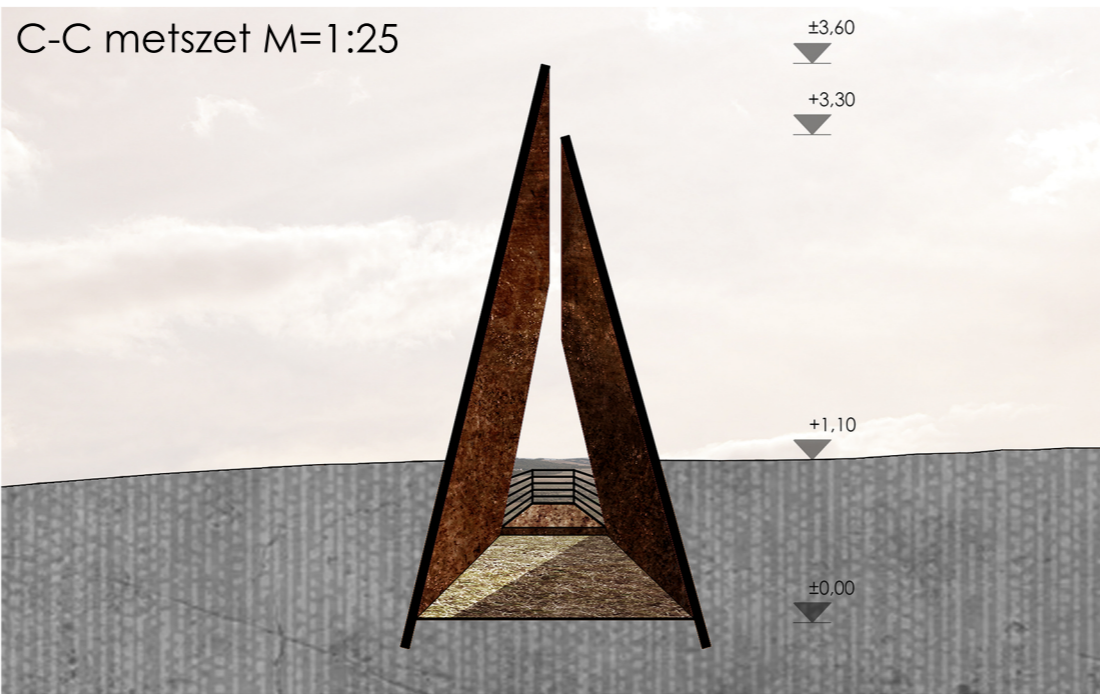

A fejünk fölött húzódnó nyíláson keresztül beáradó fény vezet minket a sáncban.

A sánc utolsó szakaszában a fény erősödése sejteti, hogy kijutunk egy olyan részre, ami újra engedni látni a világot egy másik, teljesen új perspektívából.

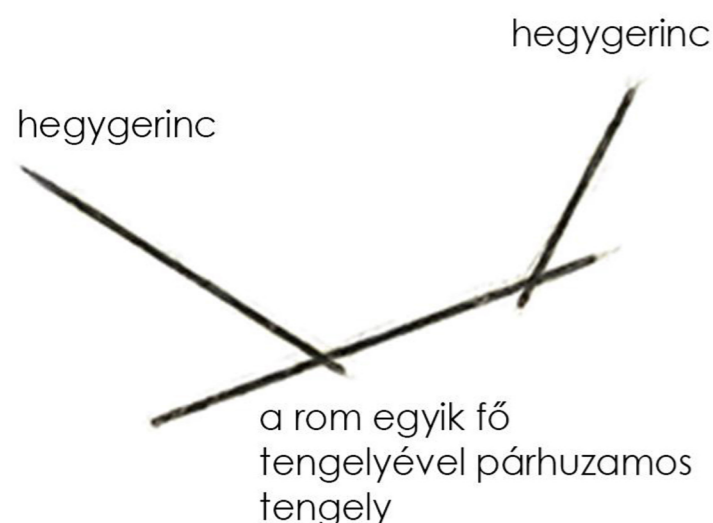
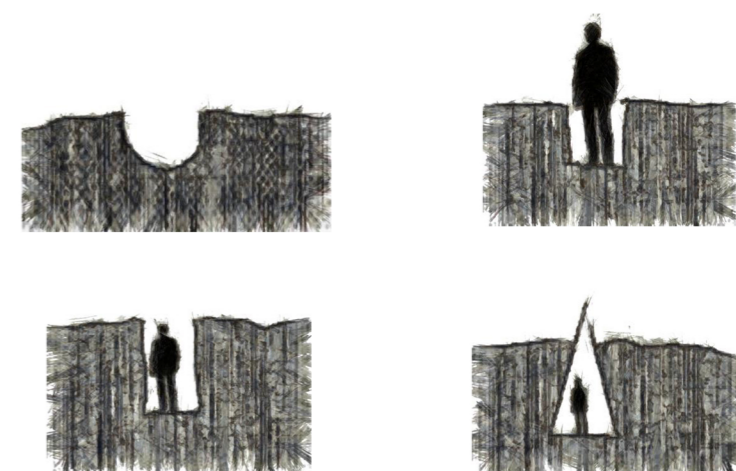
C-C metszet M=1:25

B-B metszet M=1:25

A-A metszet M=1:100

Kilátó tengelyeinek meghatározása a meglévő adottságok alapján: két tengelyt a domb vonulata határoz meg, míg egy tengely az erőd egyik főirányával párhuzamos.

